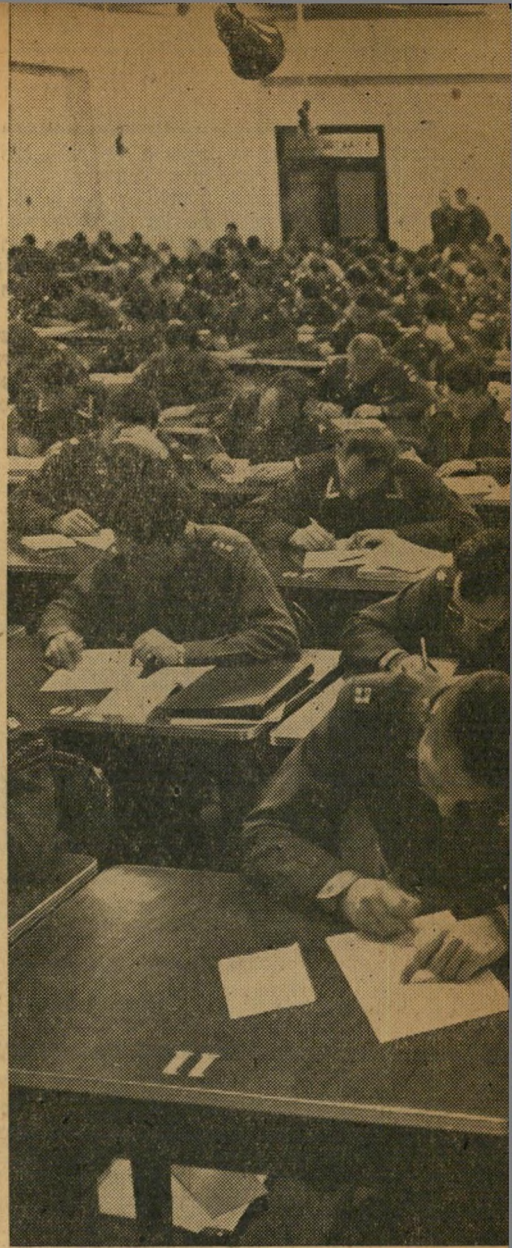

החניכים בתוך הטנק. טנק כבד, מדגם 46 הקרוי על שמו של הגנרל פטון, מבליט את יכולתו בשעת אימוני שדה כשחניכים מעבר לים. ישובים בתוך הטנק.

רובה יורה רימונים. קציני 12 אומות האמנה האטלנטית התישבו ביציני צופים של בית-הספר כדי לחזות בהדגמת כלי נשק חדשים: הפעם, מציג מדרוך המתסייע בטוראי מחיל הרגלים.

קירור אויר ומים. קצינים-חניכים מתאמנים בהדרכת מומחי נשק אמריקאיים, חובשי כובעי פלדה, במקלעים בעלי קירור אויר וקירור מים וקוטר של 0.30 ו-50.0 אינצ'ים. **הנורבגי וההולנדים.** מיגוד הקון נורדהאוג הנורבגי, והקפיטנים ההולנדים הנדריק ואן דר קאם ויוהאנס ואן-לוננס מטיבים עם קצין הקישור של ביה"ס, הלויטננט קולונל צ'ארלס מיה.

גם ארוחות הצהריים והערב, הדומות זו לזו, אינן נופלות בטיבן מארוחת-הבוקר: למנת הד בשר (עוף, תרנגול הודו, חזיר, עגל או בקר) מתווספים ירקות מבושלים, אורז, מרקבשר וסלט בעל אופי מיוחד (תרד רפוד גבינה ומכוסה אפר-סקים ודבדבנים) והארוחה מסתיימת, דרך קבע, בגלידה ועוגה.

לבסוף, נשים בפונדק. אין חייהם החב"רתיים של החניכים משעממים כלל. מלבד הצגת קולנוע יומית (כל יום סרט חדש, לעתים אפילו לפני הצגת הבכורה הארצית, בניו-יורק), מתקיימות פגישות חברתיות במעון החניכים, בהם מבלים הקצינים את זמנם בשיח ובמשחק, קושרים ביניהם יחסי רעות לאורך ימים. כך יוצא שכמעט כל בוגר מחזור עוזב את הקורס כשבר-עשרה מהם לפחות יכתבו וייפגשו לעתים קבועות. רוב הקצינים שאינם בעלי מכוניות רוכשים ארץ תן לפי שיטת תשלומים לשעורין הנפוצה בארצות-הברית, יוצאים למסעות טיולים בימות החופשה השבועית.

טקס הסיום הנערך כולל שלושה וחצי חודשי הלימודים הוא מפואר ביותר: באלם הגדול בן ערוכים דגלי כל הארצות שקציניהן השתתפו בקורס, כשדגל ארצות-הברית בתוכם, יושבים הבוגרים סדורים בשרות לפי סדר אלפבתי של שמותיהם כשנאום מפקד בית-הספר מלווה תפילה מיוחדת שכוון בית-הספר (פרוטסטנטי, כדתם של רוב בני ארצות-הברית) חיבר במיוחד למאורע.

שעה שתומורת צבא מנגנות מארשים צבאיים מחלק גנרל אורח (על פי רוב בעל שלושה כוכבים, לויטננט-גנרל, לעתים בעל ארבעה כוכבים, גנרל) את תעודות הבוגרים לקצינים האמריקאים שביניהם כמעט ואין נכשלים ולזרים, בהם בעיקר מאיידיעת השפה וחוסר השכלה צבאית כשלעתים הוא מכבד בהזכרה מיוחדת קצין זר בעל עבר ידוע, כקפטין סייאמי, ממשפחת המלכות, שסיים את הקורס אחר שרתו כנספחה הצבאי של ארצו משך שנתיים בואשינגטון, בירת ארצות-הברית.

אחר הטקס עורכת כל מחלקה את נשפייתה הפרטית המתבטאת בדרך כלל בהתהוללות של משקאות ונשים בפונדק שמעבר לגבול (באלבמה, מתירת המשקאות) והנשכחת תוך ימים ספורים.

הוא צבאי מיוחד מובל הקצין למלוגו, מקבל של דולארים מספר ויוצא לחופשת היום עם ארצות-הברית למשך ימים מספר. הקצין חוזר מחופשת ההיכרות ברכבת, מרצון להכיר את הארץ החדשה טוב יותר, על מועד שובו למפרע מחכה לו בתחנת רכבת מכונית המובילה אותו למשרד בית-שעה שאיש יחידת השירותים והנקיון על פי רוב) מעביר את מוזותו הפרטית ואחר הוא זוכה להסגרים מפורי מפי מנהל בית-הספר.

הד המיוחד לכל הניד קטן למדי (3x4) ארון, מיטה, כוננית, שולחן וכסא. הוא 16" או 18" החדרים הנמצאים בבית עץ דו-המכיל גם ארבע מקלחות (מפיקות מים בכל 24 שעות היממה) ובתיכסא.

תים קרובות, מטום פרטיו. בפגישה ונה עם מנהל בית-הספר ניתנת הסברה על משטר ונהוג בבית-הספר (שאינם ים למדי) ועל סדר גות (בהן מצטיינים וצבאות ערב בכשי-העתקה).

החניך בעל משרים מהחניכים עם משפחתם בע" יבוא לשעורים ב"תו הפרטית, (או, שקורה לעתים ק" למדי, במטוסו ה"הדולארים המש"ם עבור הארוחות דה, שהיא עסק צ'נתון בידי מנהלים אורחיים העומדים ל" של קצין צבא, מושקעים היטב. סביב וות ארבעה-כסאותיים מתרכזים החניכים סדר ישיבה קבוע ומביאים את מנותיהם ל לפי שיטת השרות העצמי ונהגים מ"ז טיפוסים למסעדות קציני צבא ארצות-המכיל, לדוגמה, לארוחת-הבוקר: חברי-שמספר ביציה והכנתן נתון לטעמו האי-ל כל חניך, חלב, דיסות, נקניק או בשר כשהסעודה פותחת באחד מהמשת סוגי מ המצויים על רוב שולחנות הסועדים ית-הברית: תפווים, אשכוליות, ענבים, אג"עגבניות.

צבא ארצות-הברית אין לקצינים משרתים, אך בבית-הספר, בו שווים כל החניכים הברל דרוגותיהם, מוטמקת יחידת שירותים, כדי לא לגזול את זמנם המוקטט של ה"לפתקידים אלה.